

[Bækgaard.]

en Føringelse af Opgavernes Løsning. De forskellige Kategorier af Sygdomme, de syge Menneskers Forhold til den paagældende Anstalt og Helbredelsesmidler ændres ikke ved denne Lov, og fra disse Sider kan der selvfølgelig ikke indvendes noget imod en Omlægning. Fra den kommunale Administration kan man sikkert heller ikke vente Indvendinger. Tværtimod, man har set adskillige Udtalelser fra kommunale Sammenslutninger til Fordel for en saadan Lettelse af de kommunale Byrder. Administrationen vil jo forblive urørt, saaledes som den er nu. Skal der rejses Indvendinger, maa det være fra Statsmagtens Side. Vi har nu ogsaa hørt enkelte Indvendinger af den højtærede Socialminister, men jeg har det Indtryk, at man fra mange Sider indenfor Lovgivningsmagten har Øje for Nødvendigheden af at lette de kommunale Skattebyrder. Jeg haaber derfor, at disse Indvendinger kunde fjernes, og at man kan bifalde, at der foretages en saadan Lettelse af de kommunale Byrder.

Nu hørte jeg godt nok den højtærede Socialminister henvise til Socialreformen og de store Lettelser, der i denne stilles Forslag om. Det er meget muligt, at saadanne Lettelser vilde komme, naar den blev vedtaget. Dog er det vel ikke foreslaaet, at Lettelserne skal komme lige straks, og der trænges jo, hvad jeg har haft Lejlighed til at udvikle, i Øjeblikket stærkt til Lettelse af de kommunale Byrder. Men at Gennemførelsen af vort Lovforslag skulde forringe Muligheden for at gennemføre Socialreformen, kan jeg ikke rigtig forstaa. Det ændrer ikke noget i dens Opbygning; man kan endogsaa sige, at en saadan Lettelse til Dels er paatænkt i Socialreformen sammen med de øvrige tilsigtede Fordele, men ogsaa kun til Dels. I øvrigt er det vel endnu usikkert med Tidspunktet for Gennemførelsen af denne store Sag. Da den højtærede Socialminister forleden i Folketinget igen fremsatte denne Reform, ser jeg, at Ministeren udtalte en Beklagelse over den ringe Interesse og Forstaaelse, dette Lovomraade har mødt i vide Kredse. Jeg ser ogsaa, at Ministeren, og sikkert med Rette, har peget paa den usikre Valutasituation, som vi befinder os i, og som kan give Anledning til grundige Overvejelser ogsaa indenfor disse Omraader. Naar dertil kommer, hvad der ikke har mindst Betydning, at Reformen i sig selv er stor og omfattende og indeholder Problemer, overfor hvilke der kan rejses Betænkelig-

heder, er Reformens Gennemførelse maaske ikke lige for Haanden — det skal jeg dog ikke komme nærmere ind paa. Men, som sagt, hvordan det end gaar med denne Reform, synes jeg, at det foreliggende Lovforslag er berettiget og paakrævet. Fra Kommunalbestyrelserne rundt om, navnlig i Landkommunerne, hører man om Vanskelighederne ved at faa de nødvendige Skatter ind, og at man imødeser en stærk Nedgang i Indkomsterne, hvilket jo maa anses for en Selvfølge, saaledes som Erhvervsforholdene ligger navnlig for Landbruget for Tiden.

Jeg vil meget anbefale, at vi giver Kommunerne den Lettelse, som det foreliggende Lovforslag tilsigter, og noget lignende kan siges om det næste Forslag paa Dagsordenen, Lovforslaget om Ændring i Aldersrenteloven. Dette Lovforslags Hovedformaal er jo ogsaa at lette de kommunale Byrder. Jeg vil derfor meget henstille, at Tinget vil gaa ind i en Forhandling og vil vedtage disse Lovforslag, og jeg vil ogsaa meget henstille til den højtærede Socialminister at modtage dem.

Socialministeren (Steincke): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Bækgaard) fremsatte nogle Betragtninger, som jeg ikke synes, jeg vil lade staa uimodsagte. Det er fuldkommen rigtigt, naar den ærede Ordfører bemærkede, at Behandlingen af de trængende, Reglerne for Administrationen, ikke ændres ved de her foreliggende to Lovforslag. Derimod er det ikke rigtigt, hvis den ærede Ordfører vil give det Udseende af, at Forslagsstillerne skulde nære en særlig Interesse fremfor os andre for at lette de kommunale Byrder. Der er kun Spørgsmaal om, paa hvilken Maade det skal ske, og det er jo ogsaa sket i dette Aar, uanset at Forslagene her ikke har foreligget. Rent sagligt vil jeg ikke være med til denne Form for Lettelse, fordi den hviler paa et i Virkeligheden ganske uretfærdigt Refusionssystem. Det er jo det, der skal opnaas ved Socialreformen, at man ikke alene letter de tilfældige Udgifter i de tilfældige Kommuner, men skaber et saadant Refusionssystem, at Udgifterne fortrinsvis kommer til at hvile paa de Kommuner, der kan bære dem. Som det ærede Medlem vil vide, hvis man har sat sig ind i det Refusionssystem, der er udarbejdet til Brug for Socialreformen af det derom nedsatte Udvalg, vil det kun ved en Omordning af Refusionsreglerne være muligt at bringe den retfærdige Lettelse til Kommunerne, saaledes at det bli-